

умов для зайнятості жінок, підвищенням відповідальності батьків за умови життя своїх дітей, майже не аналізуються і залишаються поза увагою з боку місцевих органів влади.

Більше всього торкнулися жінок проблеми бідності, невлаштованості домашнього побуту. Продовжують простояти підприємства легкої промисловості, слабкі надії на виробництво дешевої побутової техніки та продуктів харчування.

Особливе занепокоєння викликає таке явище, як безробіття серед жінок, яке складає 73,5%, темпи вивільнення жінок збільшилися на 6%, ринок праці формується переважно за рахунок жінок (60%). Станом на 1 листопада на обліку знаходиться 4,5 тис. безробітних жінок, що на 20% більше, ніж у відповідному періоді минулого року.

З метою поліпшення становища жінок у сфері виробництва в області прийнята "Програма вивільнення жінок з виробництв, пов'язаних з важкою працею та шкідливими умовами, а також обмеження використання їх праці у нічний час на 1996 — 1998 роки", але на жаль, з причин нестабільної роботи виробництва немає позитивних зрушень по зменшенню кількості жінок, які працюють у шкідливих та важких умовах праці, що призводить до зростання серед жінок рівня захворювань і нещасних випадків (в 1996 році 370 випадків).

Вкрай неохоче приймає жінок до своїх лав сфера підприємства та бізнесу. Дуже мало їх серед власників будь-яких підприємств, навіть у сферах малого бізнесу з 220 тис. підприємств тільки 200 очолюють жінки.

З достатньою певністю можна стверджувати, що бізнес в нас — "чоловічий". Жінки в ньому перебувають переважно на вторинних ролях.

Ще одним з проявів нерівноправності у сфері праці є слабе, недостатнє залучення жінок з високим рівнем освіти і якостями лідера до керівної діяльності. Загальна структура зайнятості жінок має форму піраміди: чим вище соціальний статус посади, тим менше жінок таку посаду займають.

Низька самооцінка жінок у поєднанні з недостатньою демократичністю мис-

лення значної частини чоловіків перешкоджає інтеграції жінок у структури, які відповідають за прийняття економічних та соціальних рішень, послаблює їхні позиції в суспільстві. Наше суспільство живе за законами та рішеннями, які пишуться і приймаються чоловіками. Доля держави не може бути представлена тільки однією частиною (чоловіками).

Становище жінок в соціально-економічній сфері нерозривно пов'язане із становищем сім'ї — невід'ємного осередку нашого суспільства. Серед найбільш вразливих категорій сімей, які проживають в області, це багатодітні та сім'ї, в яких виховуються діти-інваліди. При тому, що розмір державної допомоги, встановлений Законом "Про державну допомогу сім'ям з дітьми", не забезпечує прожитковий мінімум, не зменшується заборгованість по її виплатах. Станом на 5 березня заборгованість склала 7,1 млн.грн. Брак грошей змушує жінок збільшувати витрати часу на пошук дешевшеї продукції та товарів для дітей, тим самим не залишається часу на їх виховання. Отже бачимо, проблем багато і вони надзвичайно болючі і складні. Однак, чи може одна ланка в системі державного управління змінити підхід і реалії здійснення державної політики стосовно жінок, сім'ї, дітей. Я вважаю, що надзвичайно важливим є включення широких верств жіноцтва, жіночих організацій та об'єднань у реалізацію жіночої політики. Сучасний жіночий рух на Одещині характеризується різноманітністю, різноплановістю, появою нових жіночих організацій. Виникли такі нові об'єднання: Асоціація багатодітних матерів, Асоціація матерів дітей-інвалідів, політичні партії "Жінки України" і партії жіночих ініціатив.

Слід зазначити великий потенціал більшості жіночих організацій і об'єднань. Їх цілі в реалізації інтересів жінок, сім'ї, дітей співпадають. Тому ми, представники державних органів зацікавлені у співпраці з тими з них, діяльність яких ґрунтується на конструктивних організаційних засадах та загальнолюдських цінностях.

Серед учасників нашого форуму багато представників різноманітних організацій та об'єднань, і це закономерно. Адже плідна робота громадських

об'єднань та зацікавлена співпраця нашого управління з жіночими організаціями є складовими успіху в реалізації жіночої політики в регіоні.

Сьогодні на Одещині діє 6 обласних та понад 60 міських і районних жіночих громадських організацій. Останнім часом вони все активніше намагаються впливати на вирішення проблем, які є на містах. І в цьому їм треба допомагати. Нас не може не радувати той факт, що значна кількість жіночих організацій вбачають своїм першочерговим завданням вирішення соціальних проблем дітей, сім'ї, жінки, їх захист і ми готові завжди їх підтримувати. До таких організацій можна віднести: Асоціацію жіночих організацій області (Цуницька О.В.), організацію рідних дітей-інвалідів "Білий ангел" (Турченко Т.Г.), центр творчого індивідуального розвитку дітей-інвалідів (Зіборова Л.О.), фонд допомоги багатодітним та малозабезпеченим сім'ям м.Ізмаїл (Моїсеєнко С.П.), рада багатодітних сімей м.Одеси (Катишева), обласний комітет солдатських матерів (Ірмашова Л.О.), осередок всеукраїнської організації "Жіноча громада" Татарбунарського району, організація "Мати і дитина", центр жіночих досліджень і багато інших.

Для подальшого становлення жіночого руху ми виступаємо за розробку більш чіткої системи підтримки та правового захисту жіночих громадських об'єднань, за ширше залучення їх до розробки та реалізації державної політики стосовно дітей, жінок. Сьогодні, коли йде передвиборча компанія надзвичайно важливе консолідування жіночого руху. Важливу роль в подоланні негативних стереотипів щодо ролі жінки в суспільстві та встановлені реального рівноправства мають відігравати засоби масової інформації.

З метою висвітлення соціально-економічного та політичного становища жінок в області, їх суспільних та сімейних турбот, запроваджені спеціальні постійні щотижневі телерадіопередачі "Вікторія" та "Ірина", тематичні рубрики в газетах "Одеські вісті", "Чорноморські новини" в районних газетах "Миколаївський вісник", "Вісті Кодимщини".

Разом з тим не усі проблеми соці-

альної політики щодо жіноцтва висвітлюються глибоко і принципово. Настала необхідність висвітлення теми жіноцтва в контексті соціального розвитку всього суспільства. Звеличчування ж жінки-берегині реально не є політикою пріоритету жінки в суспільстві. Скоріше навпаки, є політикою дискримінації, оскільки орієнтує жінку в сферу репродуктивної реалізації в рамках сім'ї. Засобам масової інформації слід запровадити тематичні рубрики, випуски, сторінки з роз'яснення законодавства України та норм міжнародного права, які стосуються прав та інтересів жінок та дітей. Створення інформаційного простору де б жіноча тема отримала б пересмислення — це життєва необхідність.

Державна політика щодо жінок повинна бути спрямована на створення оптимальних та рівних можливостей для жінок та чоловіків, для реалізації свого власного потенціалу. Важливо усвідомити, що не можна будувати соціальну політику на основі принципу утримання. Тим більш, що він історично не притаманний українському жіноцтву.

Із сказаного вище можна зробити висновки, що в нашому регіоні завдяки дії громадських жіночих організацій і в першу чергу через Асоціації жіночих організацій визначено зміст політики щодо становища жінок в регіоні, і формування регіональних механізмів її здійснення. Елементами цього механізму є взаємодія жіночих організацій з державними органами.

Література:

1. Основні показники життєвого рівня населення Одеської області (за матеріалами балансових робіт). — Одеса: Одеське обласне упр. статистики, 1998. — 21 с.
2. Доповідь про соціально-економічне становище Одеської області за січень-квітень 1999. — Одеса. — Держкомстат України, 1999. — 172 с.
3. Основні показники економічного і соціального розвитку та ефективності суспільного виробництва районів (міст) області (1985-1997 рр.). — Одеса: Держкомстат України, 1998. — 114 с.
4. Чисельність населення Одеської області на 1 січня 1999 р. — Одеса: Держкомстат України. — 23 с.